

Karin Lycke, Cajsa-Stina Forssberg och Harriet Ohlsson spelar tre ensamstående kvinnor som möts i en förening för ensamstående föräldrar. Bild: Oliver Lindkvist

Ut ur skamvrån - om utsatta mammor

Fia Adler Sandblad vill lyfta fram de glömda berättelserna och ge röst åt dem som aldrig får höras. Hennes nya pjäs handlar om tre utsatta mammor och deras kamp.

Ulla Sundström

07:00 - 20 jan, 2017

- Vad händer om man tänker att frihet inte är lika med oberoende? Vad händer om man tänker att frihet kan förverkligas genom delaktighet?

Musikern och skådespelaren Harriet Ohlsson sjunger en text baserad på filosofen Victoria Farelds tankar om att frihet kan uppnås genom gemenskap. Tankar som går som en röd tråd genom föreställningen där tre kvinnor möts i en förening för ensamstående föräldrar.

Det enda de har gemensamt är att de fått barn och att de är i en prekär situation, ekonomiskt och socialt, de saknar nätverk. Annars är de väldigt olika, de krockar hela

tiden innan de hittar fram till en sorts gemenskap.

- När de fått barn hamnar de liksom i ett annat land, men de upptäcker att de kan bära varandras berättelser och får kraft av det, säger regissören och manusförfattaren Fia Adler Sandblad.

En av rollfigurerna är akademiker, genusvetare.

- Hon trodde aldrig hon skulle hamna i den här situationen. Hon faller tungt, säger Harriet Ohlsson som spelar rollen.

Hennes karaktär har en komplicerad relation med barnets pappa. I sin nya situation bryter hon med sitt gamla umgänge där hon inte tycker att hon passar in längre.

En annan av kvinnorna väljer att föda sitt barn fast pappan inte vill ha det, en tredje har svårigheter med att relatera till sitt barn och upplever att barnet tagit livet ifrån henne.

Rollfigurerna är baserade på djupintervjuer som Fia Adler Sandblad gjort med 15 ensamstående mammor, den yngsta född 1996, den äldsta 1949. Flera har akademisk bakgrund, många har själva vuxit upp i dysfunktionella familjer.

Från början var detta ett uppdrag för Stadsmuseet. Men hon fångades av berättelserna och intervjupersonerna fick på ett tidigt stadium veta att det kanske skulle bli teater av materialet.

- Det är mycket som går igen i intervjuerna. En oförståelse för att kvinnan inte vill göra abort trots att hennes levnadssituation inte är stabil, strul med föräldraförsäkringen, bemötande från myndigheter och från skolan, konflikter med fäderna.

Att vara ensamstående förälder är nuförtiden inget att skämmas för, men att vara ensam med ett barn och samtidigt ha ekonomiska eller sociala svårigheter, det är fortfarande i högsta grad skambelagt, menar Fia Adler Sandblad.

- Föreställning vill försöka bita huvudet av den skammen.

Det förvånade henne hur kompetenta de intervjuade kvinnorna var.

- De är multikonströrer, det gäller förstås inte alla, en del går under. Men många är extremt kompetenta, ändå hamnar de utanför, faller genom det sociala skyddsnätet och möter förakt för att de fått barn utan en stabil situation. Feministerna driver inte heller deras sak.

Detta är något som Ann-Marie Ljungberg berättar om i sin bok [Fallinjen – en essä om prekär feminisism](#), där hon utgår från sin tid som drivande i en förening för ensamstående föräldrar i Majorna. Boken ligger nu till grund för pjäsen, tillsammans med intervjuerna.

Fia Adler Sandblad skrev manuset under hösten, en gång i månaden träffades hon skådespelarna och arbetade fram en grundversion.

Pjäsen innehåller också dans, och nyskriven musik av Harriet Ohlsson.

- Vi ville ha musik som är minimalistisk med bärande melodier, och så skulle det handla om utsatthet. Jag visste inte hur jag skulle göra först, men så upptäckte att jag kunde faktiskt använda popmusik inom det här området också, säger hon.

Vi som bär världen

Premiär: 20 januari på Adas musikaliska teater, Konstepidemin.

Manus och regi: Fia Adler Sandblad, Musik: Harriet Ohlsson, Scenografi: Elisabeth Åström

Koreograf: Mireille LeBlanc

Spelas till och med 8 mars. Därefter på turné.